

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Vitalii episcopi, ey sermone de fide.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ne factus est Deus ; sed Verbum existens, natura propria ob sui impatibilitatem manente indemutata, factum est caro. Adiungit demum: Qui in folio sublimi præcelsoque confidet, is in prælepio ponitur : qui impalpabilis, simplex, ac incorporeus est, humanis manibus contrectatur : qui peccatorum vincula difrumpit, fasciis constringitur.

λόγος ὢν διὰ τὸ ἀπαθείς, σαρκὲς ἐγένετο, ἀμεταβλήτου μέρους τῆς φύσεως. καὶ προσεπάγη τοῦτοῖς ὁ ἴππυρονος ὑψιλοδ καὶ ἐπιρμόμου καθιμόμος, ἐν φάτῃ ηἰδέται ὁ ἀναφής, καὶ ἀπλοῖς, καὶ ἀσωμάτος, χερσὶν ἀνθρώπων εἰλόσεται ὁ τὰ τῆς ἀμύπιας διασπῶν δεσμά, σαρρανοῖς ἐμπλέκεται.

Seueriani episcopi.

Σεβηελανοδ Ἰπποκόπου.

QVANDOQV IDEM Verbum quod superne arcana quadam inexplicabilique, ac incomprehensa ratione ex Deo Patre ab omni æternitate nascitur, id ipsum inferne ex Virgine Maria in tempore generatur; quo hi nimirum, qui nati erant inferne, ex Deo renascantur denuo superne.

ΟΓΑΡ Ἰγνηθεῖς ἀνωθεν ἐν πατρὶος λόγος, ἀτορρήτως, ἀφράτως, ἀκαταλήπτως, αἰδίως, ὁ αὐτὸς ἐν χρόνῳ Ἰγνηθῆται κάτωθεν ἐν ᾤθενου Μαρίας ἵνα ὁ πατερ Ἰγνηθέντες κάτωθεν, ἀνωθεν Ἰγνηθῶσιν ἐν * δούτερας, τουπέσι θεοδ.

Vitalii episcopi, ex sermone de fide.

Οὐιταλίου Ἰπποκόπου, ἐν τῷ πρὸ πίστεως λόγου.

CREDIMVS adhæc, quod quidem ad saluatoris nostri dispensationem secundum carnem attinet, incarnationem, Dei Verbo immutabili inconuertibilique permanente, ad humanæ naturæ instaurationem factam esse. Nam cum illud secundum æternam ex Deo Patre originem verus Dei Filius sit, secundum eam quæ est ex Virgine factum est Filius hominis. Estq; vnus & idem secundum diuinitatē Filius perfectus, & Patri confubstantialis; & idem rursum secundum generationem ex Virgine perfectus homo, eiusdem cum ceteris hominibus essentia secundum carnem. Si quis autem dixerit Christi corpus e cælo deportatum esse, aut carnem quam habet, Deo confubstantia-

ΕΤΙ δὲ καὶ πρὸ τῆς κτὶ σαρκὰ οἰκονομίας τῆ σωτήρος πρὸ βόμῃ, ὅτι ἀαλλοιώτου καὶ ἀτρέπιου μέρους τῆ θεοδ λόγου, πρὸ σαρκωσιν γεννηθῆται πρὸς αἰακαίνισιν ἀνθρώπων. ἵος γὰρ ὢν ἀληθῶς θεοδ κτὶ πρὸ αἰδίον ἐν θεοδ Ἰγνηθῆσιν, γέρονε καὶ ἵος ἀνθρώπου κτὶ πρὸ ἐν ᾤθενου Ἰγνηθῆσιν. καὶ ἔστιν εἷς καὶ ὁ αὐτὸς τέλει θεοδ κτὶ πρὸ θεότηα, καὶ ὁμοούσιος τῷ πατρί. καὶ τέλειος ἀνθρώπος ὁ αὐτὸς κτὶ πρὸ ἐν ᾤθενου Ἰγνηθῆσιν, καὶ ὁμοούσιος ἀνθρώπου κτὶ πρὸ σαρκὰ. εἷς δὲ ὁμοούσιος λέγῃ σῶμα ἔχῃ Χρῆσθ, ἢ ὁμοούσιον τῷ θεῷ κτὶ πρὸ σαρκὰ,

ANNO
CHRISTI
431.

ἔσω ἀνάθεμα. εἴ τις μὴ ὁμολογῆι ἢ
τῆ κελεύου σαρκὰ ἐκ τῆς ἀγίας παρ-
θενου, καὶ ἀνεσθόποις ὁμοούσιον, ἔσω
ἀνάθεμα. εἴ τις ὡς κύριον ἡμῶν καὶ
σωτήρα, ὅτι ἐκ πνεύματος ἁγίου
καὶ Μαρίας τῆς παρθένου γυνηθέν-
τα καὶ σαρκὰ, ἀψυχοῦ λέξι, ἢ
ἀαισθητον, ἢ ἄλογον, ἢ ἀνόητον, ἔσω
ἀνάθεμα. εἴ τις πολυὰ λέξιν ὅτι
Χριστὸν θεοτικῶ πεπονθέναι, καὶ μὴ
σαρκί, ὡς γὰρ ἄπει, ἔσω ἀνάθε-
μα. εἴ τις διαιρεῖ καὶ χωρίζῃ κύ-
ριον ἡμῶν καὶ σωτήρα, καὶ λέξι ἕτερον
μὲν εἶναι τὸν θεὸν λόγον, ἕτερον τὸ
ἀναληφθέντα ἀνεσθόποι, καὶ μὴ ὁμο-
λογεῖ ἓνα καὶ τὸ αὐτὸν, ἔσω ἀνάθεμα.

Θεοφίλου ἐπισκόπου, ἐκ τῆς παρο-
φωνητικοῦ λόγου παρὸς τῶν φρο-
νουῦντας τὰ Ωελθίου.

Εφη δὲ οὕτως παρὸς Χριστοῦ.

INA μὴ ἐν λόγῳ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ
ἐν δυνάμει θεὸς ἀληθινός ὁ φα-
νεῖς εἶναι πισθῆται, τῆ τῆ δρωμέ-
νων μεγαλοῦργία πῶν παρὸς αὐτῆ δη-
λῶν ἀσφάλειαν. πλήρης μὲν ὢν
θεός, * αὐτοθελῶς δὲ ἐνανθεσπῆ-
σαι, καὶ μηδὲν ἀνεσθόπειας ὁμοιω-
σεως καταλείψας ἐκτός, πῶν μόν-
νης τῆς ἀνοσίῳ κακίας. καὶ βρέφος
ἢ γνόμνος, Εμμανουὴλ ὡμολο-
γεῖτο, μάγων παρὸς αὐτῶν ἰόντων,
καὶ τῶ παροσκυεῖν ἐπὶ θεὸν εἶναι ὅτι φα-
νέντα βοῶντων ὅτι καὶ σαρκί γενοῦ-
μένος, ἡλίου σωέσελλεν ἀκῆνας, καὶ
τῶ ξένῳ θαύματι πῶν οἰκείῳ πα-
φίωζον θεότητα, οὐδαμῶς σκορ-
πίσας ἑαυτὸν, ἢ διαλύσας εἰς σωτή-
ρας δύο. ἀλλὰ ἐπὶ πῶν μαθηταῖς ἐλε-
διούσῃ, αὐτὸν εἰς δύο σωτῆρας δι-
σεκουῖσιν.

* ἀνοπι-
λῶς
Germ.

lem esse, anathema fit. Si quis ne-
gauerit Domini carnem ex sacra
Virgine sumptam esse, aut homi-
nibus consubstantialem esse, ana-
thema fit. Si quis dixerit Domi-
num ac saluatorem nostrum, qui
ex Spiritu sancto & Maria Virgi-
ne secundum carnem natus est,
anima aut mente, aut ratione, aut
sensu destitutum esse, anathema
fit. Si quis audeat dicere Christum
deitate passum, & non carne, vt
scriptum est, fit anathema. Si
quis Dominum ac saluatorem no-
strum in duos diuellit, & alterum
quidem Filium Verbum Dei ap-
pellat, alterum vero hominem af-
sumptum, neq; confitetur vnum
& eundem, anathema fit.

Theophili episcopi, ex fer-
mone inscripto ad eos qui
cum Origene sentirent.

Sic autem dicit de Christo.

CETERVM ne is qui apparuit
solum verbo, sed virtute quo-
que verus Deus esse crederetur,
ipse operum magnificentia cer-
tissimum diuinitatis suae indicium
fecit. Perfectus itaque Deus cum
esset, factus est voluntate sua ho-
mo; neque quidquam omnino,
quod humanæ naturæ cognatum
esset, præter vnam impiam mali-
tiam, reliquit: nam etsi infans, Em-
manuel tamē esse agnoscebatur.
Constat namque magos qui ad il-
lum venerunt, eum ipsum qui ap-
paruerat, adoratione sua vt Deū
agnouisse. Sic quoq; licet secun-
dum carnem in crucem ageretur,
foliis tamen radios reprimebat,
nouoque miraculo diuinitatem
suam orbi terrarum patefacie-
bat. Nusquam autem aut seipsum
dissociasse comperitur. Quin eius-

Quij